

FORMANDSBERETNING 2019

Man kan læse i aviser og se i TV, hvordan kommuner rundt om i landet er begyndt at bruge kunst i behandlingsforløb - kunst som terapi. Jeg ved ikke om Roskilde kommune har sådanne forløb, og jeg har heller ingen klar mening om sådanne tiltag.

Men det jeg synes er interessant, er den fokus der er kommet i medierne på kunst som en vigtig faktor i vores individuelle liv og vores liv med hinanden. At kunst ikke blot er dekoration og fritidssyssel.

Man kan sige, at det jo er en urgammel erfaring, at kunst er afgørende for vores livsforståelse, for vores syn på livet. Man behøver ikke megen historisk indsigt for at vide det, men det er jo også samtidig en daglig erfaring, at kunsten hos rigtig mange mennesker - og i medierne - er det man kan give lidt tid, når al det vigtige er gjort. Sådan: Lidt sødt til kaffen!

Som nævnt har jeg ingen mening om den igangværende kunst-terapis mening og effekt, men det er trods alt opmuntrende, når der nu igen kommer en opmærksomhed på kunst. En opmærksomhed som måske vil kunne udvikle sig til en konstruktiv bred debat om, hvad det egentlig er, vi vil med kunsten.

Det er interessant med en sådan åben og bred samtale, for det er jo det Roskilde Kunstforening er sat i verden for at være en del - nok bare en lille del - men dog en del af denne samtale om kunstens plads og relevans i dag.

Det er også det, der gør det så spændende at være en del af Kunstforeningen. For det er jo det, vi diskuterer hver dag: hvad skal vi egentlig fylde vore lokaler med, så det bliver kunst med kvalitet og relevans?

Og lad mig bare sige det lige ud, og det vil jeg gerne citeres for: det lykkes ret godt.

Vi fylder rummene med kunst af høj kvalitet og med relevans - kan vi konstatere - for rigtig mange mennesker.

Så det er svært at skjule det store smil, når jeg kort skal redegøre lidt for året, der er gået.

Og det allervigtigste at pointere er, at det skyldes den store gruppe af super engagerede gode folk, der i fællesskab løfter Kunstforeningens opgave. Man kan sige, at vi løfter i flok - løfter niveauet år efter år.

Det lyder måske lovlig højstemt, men det er da min pligt overfor jer medlemmer at pointere dette, at uden disse mennesker var der ingen Kunstforening.

2018 blev endnu et år, vi kom ud af med et overskud. Andet år i træk kan vi vise blå tal. Og med en sådan god økonomisk styring får vi jo mere råderum til at gøre noget ekstra, så vi ikke hele tiden skal have balance ved hver enkelt udstilling eller arrangement.

Så vi kan tillade os engang i mellem at sige: dette vil vi gennemføre, fordi det er så spændende og har en så høj kvalitet, selvom det ikke kommer til at balancere økonomisk. Netop fordi vi har en økonomi, der kan bære det.

At Kunstforeningen bliver mere og mere synlig gør også, at vi ikke bare kan have udstillinger med nogle af de fremmeste kunstnere, men også at vi kan begynde at bede dem om at lave udstillinger specielt til Palæfløjen. Det er noget helt andet, at bede kunstnere om at lave en sådan udstilling hos os i stedet for at en kunstner "blot" kommer med sine værker, som vi så udstiller i vore lokaler.

Lad mig nævne to eksempler på dette

I relation til vores samarbejde med L A Rings venner har vi gennem de seneste år haft flere Ring relaterede udstillinger. Sidste år spurgte to af vore udstillingsansvarlige en række af vore bedste kunstnere, om de hver især ville tage til Baldersbrønde, hvor Ring jo boede en årrække og malede flere af sine kendte værker. Disse kunstnere er allesammen optaget af Ring, og de skulle så finde et motiv derfra, altså se Baldersbrønde med deres øjne, sådan som Ring havde set sine motiver 100 år før. Det blev til et ja, og vi havde en vellykket og meget interessant udstilling "Baldersbrønde Revisited". En unik udstilling bestilt af os og lavet til os.

Et andet eksempel på en sådan udstilling, som vi fik lavet specielt til os var udstillingen med Nina Sten-Knudsen. Bare at få hende i tale til en udstilling er noget særligt, og vi fik sammen skabt en særlig retrospektiv udstilling med nogle af hendes ikoniske værker, samtidig med hun havde en anden udstilling på Sophienholm. Ja, i den anledning lånte vi 8 store værker fra Horsens Kunstmuseum.

Roskilde Kunstforening har et omdømme der gør sådanne ting muligt.

2018 var igen et år, hvor vi erfarede at vore arrangementer stadig er så populære, at vi nogle gange må gentage arrangementet, eller vi er ude for at

de bliver udsolgt så hurtigt, at der bliver en lang venteliste. Men set herfra er det jo et luksusproblem.

Vore årlige rejser er populære. Sidste år havde vi en meget vellykket tur til Provence. Vore arrangerede ture til en udstilling var ofte overtegnede, og vi fortsatte også det gode samarbejde med Folkeuniversitetet om kursusrækker, som vi et par gange måtte gentage.

Vores samarbejde med Musikforeningen forløb også som det har gjort gennem årene med diverse koncerter, og vi var selvfølgelig medarrangører af Opera i Roskilde.

2018 var det andet år, hvor vi havde månedens kunstner på Ros Torv. Det er nærmest blevet fast, for vi fortsætter samarbejdet. Vi har jo som Kunstforening en forpligtelse på at være med til at bringe kunst ud i det offentlige rum - og det sker sandelig her. Til stor glæde for kunstnerne, de handlende og de besøgende. Vi modtager så et årligt sponsorat for dette samarbejde.

Jeg går også ud fra, at flere af jer har observeret, at der nu for alvor tales om gavlmalier i Roskilde. En stor del af 2018 gik med samtaler og møder. Men når kommunen skal være samarbejdspartner taget det jo den tid, sådan noget tager. Men forventeligt sker der noget i dette år.

Et af vore samarbejdsprojekter er jo skolebesøg.

2018 var også et år med mange gode besøg af forskellige skoleklasser. Vi har en gruppe af dygtige frivillige, der har påtaget sig den opgave. Og det har været meget berigende at møde disse åbne og videbegærlige børn. De kan virkelig forholde sig direkte og ukunstlet til kunst.

To lidt komplicerede ting vil jeg nævne her i aften.

Det ene er vores kommunikation. Det er jo et emne, der jævnligt dukker op. Også i 2018. Det kniber nu og da med at få nyhedsbrevet frem til alle. Det skaber til tider lidt frustration. Men I skal vide, at vi arbejder hele tiden på at rette til og forbedre. Så I må ikke tro vi sidder på hænderne, når det viser sig. Men det store uhyre: cyberspace er ikke nem at lægge arm med. Og hvis man jævnligt går ind på vores hjemmeside, kan man holde sig opdateret.

Den anden komplicerede ting vi kæmpede med i 2018, og som sikkert fortsætter i de kommende år er forholdet til Slots- og Kulturstyrelsen. De ejer jo Palæet, og kommunen er lejer. Men styrelsen sætter flere og flere forhindringer for os, der er lejere og bruger bygningerne og gård og have.

Der er opstået en ubehagelig stemning, hvor vi mere er blevet modstandere end samarbejdspartnere.

Vi håber trods besværlighederne, at der her i det nye år vil komme en mere imødekommende holdning, så vi ikke ligefrem skal hindres i vore aktiviteter.

Jeg er ikke kommet med nogle konkrete tal her i dag om diverse aktiviteter (Men besøgstallet i 2018 har ligger på ca. 10.000 besøgende).

I denne beretning er det mere de overordnede betragtninger, der er vigtige. Men jeg skal dog nævne medlemstal, så de er helt opdaterede. Det er jo i sidst ende jer som medlemmer sammen med kommunen, der giver os mulighed for at fastholde og udbygge arbejdet i Kunstforeningen.

Vi har pr 31. december: 156 personlige medlemskaber og 246 husstandsmedlemskaber. Det betyder, at vi har ca. 650 medlemmer.

Om lidt når vi gennemgår regnskabet, kan vi se vigtigheden af jeres fortsatte medlemskab og dermed fulde støtte.

Det er jo mit privilegium som formand at stå her op berette om det store og betydningsfulde arbejde, som foregår dagligt i Kunstforeningen.

Derfor vil jeg også slutte min beretning med at takke: takke jer medlemmer, der år efter år bakker op om foreningen. Vi takker for det og gør vores bedste for at give jer rigtig meget at glædes over.

Tak til Roskilde Kommune, der viser os stor velvilje og respekt og ser os som afgørende faktor i det kulturelle liv i byen.

Og så selvfølgelig en stor tak til den store og trofaste gruppe af frivillige: vagtguiderne, sjakket, Gitte der styrer kontoret og det daglige arbejde, Hanne vores bogholder, Anne vores Pr-medarbejder; og ja, den helt særlige tak til bestyrelsen, der i sidste ende er grunden under og dynamoen bag det hele.

Tak for jeres opmærksomhed

Jes Nysten